Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. september 2019 blev i sag nr. 93673:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring. I klageskema af 22/4 2019 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Jeg henviser i det hele til vedhæftede skrivelse.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> At If Skadesforsikring anerkender at ville dække min skade.
> …
> **i) Påstand:**
> If Skadeforsikring skal anerkende, at jeg har krav på dækning af den anmeldte skade på min bil.
>
> **(ii) Sagsfremstilling:**
> Hændelsesforløb vedrørende færdselsuheldet.
> Jeg kommer kørende i venstre vognbane ad […] på vej hjem fra arbejde i […], hvor jeg var tiltrådt den […]. På datoen for ulykken, den 6. juni 2018, kl. [], er det første gang jeg kører ad […] hjem, idet jeg plejer at køre ad […].
>
> Jeg registrerer, at der er rødt lys i krydset ved […], og bremser derfor ned og ruller frem mod krydset, idet der er ingen bilister foran mig. Da jeg registrerer, at lyset skifter til grønt, skifter jeg gear, og kører frem i krydset med en hastighed væsentligt under de tilladte 50 km/t. På grund bilisten i højre side, ser jeg først cyklisten i næsten samme sekund, som vi kolliderer, og bremser naturligvis hårdt op, så snart jeg registrerer dette.

Det fremgår af uddrag fra politirapporten, at flere vidner mener, at jeg har kørt over for rødt. Min egen opfattelse er, at jeg ikke kører over for rødt, men jeg har naturligvis noteret mig, at der er vidner, der mener, at der var rødt lys.

Det fremgår af politirapporten, at et af vidnerne, som kører bagved mig (også i venstre vognbane), ser mig bremse ned, men at jeg kører frem for rødt, og at lyset skifter til grønt ca. 3 sekunder herefter. Dette hænger ikke sammen med cyklistens partsforklaring, der har forklaret, at han holdt stille ved krydset på […] for rødt lys, og begyndte at cykle over krydset, da lyset skiftede til grønt. Denne forklaring kan ikke være rigtig, da jeg rammer cyklisten med højre forside af bilen. Hvis han har holdt stille og først er kørt ud, når det bliver grønt, men vidnet siger, det bliver grønt i min kørselsretning ca. 3 sekunder efter, jeg er kørt ud i krydset (dvs. det bliver rødt for ham), må det alt andet lige betyde, at lyset kun har været grønt for ham i mindre i 3 sekunder, hvilket ikke er rigtigt.

Sammenfattet er jeg derfor forsat af den opfattelse, at jeg ikke har kørt overfor rødt og i hvert fald, at det ikke er sikkert, at jeg har kørt over for rødt. Herudover mener jeg i øvrigt ikke, at såfremt Ankenævnet måtte lægge til grund, at jeg har kørt over for rødt, at dette medfører, at jeg ikke har krav på dækning under min forsikring, jf. min anbringender nedenfor. Endeligt bemærkes det, at jeg heller ikke er blevet frakendt førerretten (heller ikke betinget).

<u>Skadesanmeldelsen</u>
Jeg anmeldte skaden til If Skadeforsikring den 7. juni 2018 om formiddagen. Jeg gengav telefonisk ovenstående hændelsesforløb. Som det fremgår af min e-mail til If Skadeforsikring den 21. september 2018 (bilag 1), spurgte jeg ved skadeanmeldelsen skadebehandleren, hvordan jeg skulle forholde mig i forhold til reparation af bilen, herunder, om jeg skulle afvente en afklaring af sagen, idet der var tvivl om skyldsspørgsmålet. Hertil henviste jeg også, at jeg på det tidspunkt var bekendt med, at der var modstridende forklaringer fra vidner, idet jeg af politiet den 6. juni 2018 var blevet fortalt, at nogle vidner mente, jeg var kørt over for rødt og andre vidner mente, at jeg var kørt over for grønt. Skadebehandleren sagde, at der kunne gå måneder inden politirapporten kom og endnu længere tid, inden der forelå endelig afklaring af sagen, så hun så ingen grund til at vente med at få repareret bilen. Skadebehandleren oplyste mig, at jeg kom til at betale min selvrisiko, men at kaskoforsikringen i øvrigt dækkede, så jeg 'skulle da bare have lavet bilen hurtigst muligt'. Jeg blev samme dag (7. juni 2018) herefter henvist til et [værksted], som If Skadeforsikring samarbejder med. På intet tidspunkt har If Skadeforsikring taget forbehold for dækningen, selvom jeg oplyste, at der var modstridende forklaringer omkring hændelsesforløbet. Jeg har forgæves forsøgt at få udleveret optagelsen af telefonsamtalen, hvor jeg anmelder skaden, men If Skadeforsikring har oplyst at den ikke findes. Jeg har den [] modtaget et notat der angiveligt skulle beskrive indholdet af denne telefonsamtale. Jeg er dog ikke enig i notatets gengivelse af min anmeldelse.

(iii) Anbringender:
Min påstand støttes på to hovedanbringender med tilhørende underanbringender, der nedenfor er benævnt henholdsvis hovedanbringende A og B:

<u>Hovedanbringende (A): If Skadesforsikring har givet tilsagn om dækning.</u>
Dette hovedanbringende A støttes på følgende underanbringender:

1. Ved min anmeldelse bliver jeg efterladt med en klar berettiget forventning om, at If vil dække skaden – uanset indholdet af politirapporten eller sagens udfald i øvrigt – og disponerer derfor naturligvis fuld tillid hertil. Det er første gang, jeg anmelder en forsikring

af sådan et omfang, og jeg undrer mig derfor ikke over, at If Skadesforsikring vælger at dække forsikringen, inden de har set politirapporten. Som forbruger forlader jeg mig på det, som If Skadeforsikring fortæller mig.

2. Hvis If Skadeforsikring reelt var af den opfattelse, at de kun ville dække, hvis politirapporten havde et bestemt indhold, burde de have gjort mig udtrykkeligt opmærksom herpå, da de videresender mig til værkstedet. I den forbindelse skal det nævnes, at det er If Skadeforsikring, der har bevisbyrden for at de har taget et sådan udtrykkeligt forbehold. Jeg mener ikke, at If Skadeforsikring har løftet denne bevisbyrde. If Skadeforsikring har haft alle muligheder for at løfte denne bevisbyrde ved blot at fremlægge optagelserne fra min anmeldelse. Det af If Skadeforsikring ensidigt udarbejdede notat af kan således på ingen måde tillægges nogen bevismæssig vægt.

3. Endeligt bedes Ankenævnet i sin vurdering af If Skadeforsikrings tilsagn inddrage, at ud fra et almindeligt risikosynspunkt, som almindeligvis anlægges af domstolene, lægges risikoen som evt. uklarheder vedrørende en aftale som hovedregel over på den part, der har en generel interesse i at reducere en sådan usikkerhed, og som har lettest ved at absorbere et evt. tab, der indtræder, når risikoen realiseres. I nærværende sag er jeg som forbruger den økonomisk svage part, og If Skadeforsikring har som den erhvervsdrivende på grund af dennes særlige sagkyndighed lettere ved at gardere sig mod uforudsete problemer, end jeg, og burde således have ageret i overensstemmelse hermed. Som anført ovenfor burde If Skadeforsikring eksempelvis have taget et udtrykkeligt og skriftligt forbehold for indholdet af politirapporten. Dette må særligt antages at gælde, når If Skadeforsikring ved anmeldelsen netop blev gjort opmærksom på, at der var modstridende forklaringer.

<u>Hovedanbringende (B): Jeg har ikke handlet groft uagtsomt.</u>
Dette hovedanbringende B støttes på følgende underanbringender:

1. If Skadeforsikring har anerkendt, at min forsikring hos If Skadeforsikring ville have dækket skaderne på min bil, men at der dog ikke er dækning for skaderne, idet jeg angiveligt ifølge If Skadeforsikring har handlet 'groft uagtsomt'.

   Afgørende for om jeg har krav på dækning er således alene, om jeg ved ulykken kan antages at have handlet 'groft uagtsomt'.

2. If Skadeforsikring har i deres e-mail af 1. november 2018 anført, at baseret politirapporten udelukkende, så finder If Skadeforsikring at 'denne kørsel indebærer en så åbenlys risiko for skade på andres person samt bilen, at den må betegnes som groft uagtsom'.

   Dette kriterium udspringer af to højesteretsafgørelser (U1995.737H og U1998.1558H). Det fremhæves, at ingen af disse afgørelser vedrører færdselssager. Anvendelsen af dette kriterium indebærer, at der skal foretages en helhedsvurdering af faktum med en efterfølgende vægtning af de momenter, der taler for henholdsvis imod skadevolders/sikredes uagtsomhed, og at der skal lægges mindre vægt på, hvad skadevolder/sikrede har gjort sig klart eller burde have gjort sig klart, jf. FEST2000.259, Ivan Sørensen.

   Højesteret har i U2000.1093H, haft lejlighed til at tage stilling til grov uagtsomhedsbegrebet i en færdselssag, hvorefter Højesteret udtalte, at når en skadelidte ikke var opmærksom på, at han cyklede over for rødt, hvorved han var blevet påkørt af en bilist, ikke var

'tale om en så dadelværdig adfærd', at der forelå grov uagtsomhed med den virkning, at ulykken ikke var dækket af forsikringen i medfør af FAL § 18, stk. 2, uanset at han har overtrådt færdselsloven.

Efter præmisserne i Højesterets dom, kan det således ikke karakteriseres som grov uagtsomhed, at man i et kort øjebliks distraktion overser et lyssignal, uanset den risiko for skade, der oplagt er knyttet hertil.

Dommen illustrerer, at skader, der indtræder i forbindelse med såkaldte 'klapfejl' ikke kan karakteriseres som grov uagtsomhed i den forstand, hvori begrebet bruges i forsikringsaftalelovens § 18. stk. 2. Endvidere kan det af dommen udledes, at kriteriet 'indebar en så indlysende fare' anvendes her og således ikke passer til alle skadesituationer, idet formuleringen – alt andet lige – bedst passer på situationer, hvor sikrede/skadevolder har rimelig tid og anledning til at tænke over en adfærd og dennes mulige, og i rimelig grad kalkulerbare, følger.

Som anført indledningsvist mener jeg ikke selv, at jeg ikke kørt over for rødt. Alene af den grund mener jeg ikke, at der er noget grundlag for at overveje, hvorvidt jeg har handlet groft uagtsomt.

Skulle Ankenævnet dog lægge til grund, at jeg har kørt over for rødt lys, bedes Ankenævnet i sin vurdering af graden af uagtsomheden lægge vægt på, at hændelsen i så fald sker på grund af et kort øjebliks distraktion fra min side - dvs. en såkaldt klapfejl, hvilket efter retspraksis ikke kan betragtes som en grov uagtsomhed.

Til støtte for dette skal det fremhæves:

a. Jeg bremser ned, da jeg nærmer mig krydset, hvilket også bekræftes af et vidne.
b. Jeg kører frem i krydset med en væsentligt lavere hastighed (ca. 20-30 km/t) end det i zonen tilladte (50 km/t)
c. Jeg bremser op, så snart jeg ser cyklisten.
d. Jeg har i splitsekundet ikke rimelig tid og anledning til at tænke over, at min handling indebar en åbenlys risiko for fare, idet der – såfremt Ankenævnet lægger til grund, at der var rødt lys – er tale om en åbenbar klapfejl.

Ankenævnet bør derfor finde, at jeg ikke har handlet groft uagtsomt.

3. Det fremgår endvidere af den kommenterede erstatningsansvarslov, at der ved vurderingen af, om der foreligger grov eller simpel uagtsomhed, lægges vægt på, om uagtsomheden i den grad går ud over de sædvanlige grænser, at den ligefrem må vække mistanke om fortsæt. Endvidere følger det af forarbejderne til erstatningsansvarsloven § 19, stk. 2, at det er en forudsætning for, at der statueres grov uagtsomhed, at den subjektive adfærd har været dadelværdig i betydeligt omfang, hvorfor dette tilsvarende må antages at gælde i relation til forsikringsaftaleloven § 18, stk. 2.

Det er klart i denne sag, at der ikke er tale om en handling, der vækker mistanke om forsæt eller mistanke om hensynsløshed, men som anført ovenfor alene om et øjebliks distraktion – en klapfejl.

Dette bedes Ankenævnet inddrage i deres vurdering til støtte for, at jeg ikke har handlet groft uagtsomt.

4. I betænkning nr. 829/1879, s. 14, f. om lempelse af erstatningsansvar m.v. defineres grov uagtsomhed som en meget høj grad af uagtsomhed, hvor handlingen eller udeladelsen er udtryk for en hensynsløs ligegyldighed over for andens liv og ejendom. Uagtsomhedsvurderingen afhænger således af en subjektiv vurdering af skadevolders hensigt.

   Som anført ovenfor, har jeg på ingen måde haft til hensigt at skade nogen, og det er også klart, at min handling ikke er udtryk for en hensynsløs ligegyldighed over for andens liv og ejendom.

   Ankenævnet bedes inddrage dette i deres vurdering til støtte for, at jeg ikke har handlet groft uagtsomt.

5. Afslutningsvis skal det fremhæves, at det er i øvrigt ved Ankenævnets afgørelsen af 15. april 2013 (vedlagt denne klage som bilag 2) er fastslået, at det forhold, at en forsikringstager kører overfor rødt ikke i sig selv bevirker, at pågældende har handlet groft uagtsomt, idet der skal noget andet og mere til for at der foreligger en så dadelværdig adfærd, at det kan statuere grov uagtsomhed. Ligeledes henvises der i det hele til den praksis som er fastslået i U2000.1093H."

Selskabet har i brev af 8/5 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Sagsfremstilling**
Klager kontaktede os pr. telefon den 7/6 2018 og anmeldte uheldet. Her talte klager med skaderådgiver […], der noterede klagers anmeldelse og sendte besked om anmeldelse af skaden til værkstedet.

Klager forklarede herunder at han kørte ad […] frem mod krydset […].

Skaderådgiveren har foretaget følgende notat i sagen ved anmeldelsen: 'FT STILLE NED FOR RØDT OG KØRER FREM DA DET BLIVER GRØNT OG RAMMER CYKLIST DER KOMMER FRA HØJRE. FT LIGGER I YDERBANEN OG ANDEN BIL LIGGER I INDERBANEN CYKLIST PERSONSKADE JA - AFVENTER POLITIRAPPORT […]. FT MENER IMIDDELBART IKKE HAN HAR SKYLD. HAR AFTALT VI MÅ SE HVAD DER STÅR I RAPPORTEN. […] - OK FRA FT. UD FRA HANS FORKLARING, SLIPPER HAN NOK IKKE'

På baggrund af klagers forklaring, meddelte skaderådgiveren således dækning og oplyste om mulig konsekvenser ud fra klagers forklaring. Her under blev der, efter aftale med klager, sendt besked til et værksted om, at kontakte klager, for at aftale tid til reparation af bilen.

Den 18. juni 2018 sendte politiet kopi af rapporten fra færdselsuheldet. Den 21. juni 2018 kontaktede vi derfor – ved samme skaderådgiver, som tog imod anmeldelse – klager og afviste dækning for kaskoskaden, da klager ved sin kørsel var årsag til uheldet ved grov uagtsomhed.

Forklaringer til politiet

Politiets rapport sender vi separat pr. mail til Ankenævnet. Vi bemærker at rapporten ikke må udleveres til klager uden accept fra politiet.

Klager (part 1 i rapporten) forklarede til politiet – som til If ved anmeldelsen – at han kørte med ca. 45 km/t ad […] i 3. vognbane. Han bemærkede der var rødt lys ved krydset […] og bremsede kortvarigt ned. Idet krydset skiftede fra rødt til grønt, gassede han op igen og kørte frem i krydset, hvor der skete sammenstød med en cyklist (part 2 i rapporten).

Cyklisten (part 2 i rapporten) blev afhørt på hospitalets traumecenter. Cyklisten havde besvær med at huske uheldet, men har forklaret denne kørte ad […] med [sit barn] som passager i barnestol. Part 2 skulle over […] og havde holdt stille i krydset for rødt lys. Da det blev grønt, begyndte cyklisten at køre over imod den anden side. Her under blev cyklisten påkørt af en bil, der kørte ad […].

Vidnet […] forklarede til politiet, at denne kørte bag klager i yderste vognbane. Ca. 50 meter før krydset […], var vidnet og part 1 foran vidnet begyndt at bremse ned. Længere fremme holdt en personbil stille i højre vognbane ved krydset og afventede grønt lys. Herefter så vidnet klager accelerer meget hurtigt op. Vidnet udtaler blandt andet til politiet, at vidnet tænkte 'Han gider sku ikke at vente på grønt lys'.

Samtidigt så vidnet cyklisten på vej over krydset. Klager fortsatte ifølge vidnet med at køre frem i krydset for rødt lys, hvor han påkørte cyklisten med stor kraft. Vidnet forklarer videre, at der gik ca. 3 sekunder fra uheldet, til at lysreguleringen i retning […] skiftede til grønt lys.

Passager i [vidnets] bil bekræftede hændelsesforløbet som beskrevet af [vidnet]. Der er ikke særskilt afhøringsrapport fra dette vidne i rapporten. Vidnet […] sad på en bænk i midterrabatten på […] med ansigtet i retning mod uheldet. Vidnet havde bemærket part 1 komme kørende ad […] fra nord mod syd. Vidnet havde svært ved at vurdere farten. Her efter så vidnet en cyklist med barn i barnesæde komme ad […]. I tredje vognbane tættest på midterrabatten skete sammenstødet. Vidnet havde umiddelbart efter uheldet set mod lysreguleringen, hvor han bemærkede der var grønt mod […] og rødt lys på […].

Vidnet […] forklarede denne holdt for rødt lys i krydset […]/ […] i højre vognbane, da vidnet pludseligt blev overhalet på sin venstre side af klager, der kørte frem for rødt lys.

Øvrige antrufne personer på skadestedet har ifølge politiets notater ikke set uheldet ske, og udtaler sig ikke om lysets farve.

Der er således ingen af de afhørte vidner, der støtter klagers forklaring om, at han kørte frem for grønt lys.

Dækningstilsagn
Ifølge klager fortalte han i forbindelse med anmeldelsen, at der ikke var enighed om, at han kørte frem for grønt, idet politiet skulle have kontaktet klager og fortalt, at nogle vidner mente han kørte frem for grønt, mens andre vidner mente han var kørt frem for rødt lys.

Som svar herpå skulle skaderådgiveren have forklaret, at det var uden betydning for dækningen, om han kørte frem for rødt lys eller ej.

Klager har ikke før i klageforløbet gjort opmærksom på, at han ved anmeldelsen skulle have fortalt om denne uenighed eller at han skulle være oplyst, at det var uden betydning for dækning under kaskoforsikringen.

Vi har ikke optagelse af samtalen – formodentligt fordi samtalen er sket ved, at klager har bestilt et opkald (call-back) – kald ud af huset optages ikke.

Vi har forelagt klagers påstand for skaderådgiveren.

Som det fremgår er skaderådgiveren ikke enig i, at hun skulle have fortalt, at det ville være uden betydning, om det blev bevist, at klager kørte frem for rødt lys.

Vi kan ikke udelukke, at skaderådgiver – også hvis klager har fortalt, at der var uenighed mellem vidnerne, ville meddele dækning – igen på baggrund af klagers forklaring om, at han kørte frem for grønt, og at dette angiveligt blev støttet af nogle af vidnerne.

Det skal understreges, at der ikke er uenighed blandt vidnerne til uheldet. Der er kun en af de afhørte personer, der mener klager kørte frem for grønt lys, og det var klager selv.

Vi bestrider at skaderådgiveren skulle have forklaret klager, at det ville være uden betydning for dækning under kaskoforsikringen, om han var kørt frem for rødt lys eller ej. Dels afviser skaderådgiveren at have forklaret dette. Dels bemærker vi, at det var samme erfarne skaderådgiver, der tog imod anmeldelsen, som senere modtog politiets rapport og på denne baggrund afviste dækning under kaskoforsikringen.

Vurderingen af grov uagtsomhed
Som det fremgår af Ankenævnets kendelse 83.129, er det nævnets praksis, at det som udgangspunkt betragtes som groft uagtsomt, hvis det bevises, at forsikringstager kører frem for rødt lys. Det påhviler således klager, at påvise sådanne omstændigheder omkring situationen, der kan undskylde kørslen frem for rødt lys.

Vi er enige med klager i, at hvis det må antages, at rødkørslen skyldes et øjebliks uopmærksomhed, da er der ikke tale om en sådan bevidst tilsidesættelse af færdselssikkerhedshensyn, at dette kan karakteriseres som groft uagtsomt. Dette er da også fastslået i Ankenævnets praksis jf. fx kendelse 85.031.

Det er vores opfattelse, at Ankenævnets praksis stemmer med domstolenes. Det bemærkes at de af klager nævnte domme ikke vedrører tingkrav under en kaskoforsikring, men der imod skade på person.

Vi finder ikke, at der er nogen indikation på, at klagers kørsel frem for rødt lys er sket som følge af et øjebliks uopmærksomhed eller andre undskyldelige forhold.

Som det fremgår af politiets rapport, er klager ifølge vidner accelereret kraftigt og aggressivt frem mod rødt lys efter kortvarigt at have bremset ned.

Der er tale om et overskueligt lyskryds, og øvrig færdsel i samme retning holdt stille. Vidnet placeret bag klager havde ikke vanskeligt ved, at se lyskurven eller cyklisten, der var på vej over krydset.

På baggrund af politiets undersøgelse, finder vi det således bevist, at klager ved aggressiv kørsel og formodentligt på grund af manglende tålmodighed, tilsidesatte basale færdselsregler, og uden hensyntagen til andres liv og førlighed, vælger at køre frem i lyskrydset, der viste rødt længe inden fremkørslen.

Vi finder ikke, at klager har påvist sådanne undskyldelige forhold omkring krydset eller hans kørsel, der indikerer der var tale om et øjebliks uopmærksomhed eller andre undskyldelige forhold.

Vi fastholder af ovenstående grunde, at klager har handlet groft uagtsomt.

Konklusion
Det er vidnefast at klager kørte frem for rødt lys. Kørslen er sket på en særdeles aggressiv måde, og der er ikke påvist nogen forhold omkring uheldet, der taler for, at det skyldtes undskyldelige forhold, at klager kørte frem for rødt lys.

Der er ikke afgivet et betingelsesløst dækningstilsagn ved klagers anmeldelse af skaden eller vores betaling af reparationen af klagers bil.

Samlet fastholder vi således, at klager har fortabt retten til erstatning under kaskoforsikringen i medfør af vilkår A-30 pkt. 7.18 og Forsikringsaftalelovens § 18."

Klageren har i brev af 15/7 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist skal jeg gøre Ankenævnet opmærksom på, at det er If Skadeforsikring, der ubetinget har bevisbyrden for, at min skade ikke skal dækkes af forsikringen, herunder at jeg har handlet groft uagtsomt – denne bevisbyrde er forsat ikke løftet.

Min samlede opfattelse af sagen kan opsummeres som følger:

i. If Skadeforsikring har givet et mundtligt ubetinget tilsagn om dækning. Baggrunden for dette er beskrevet i mit første klageskrift samt uddybet nedenfor i pkt. 2.
ii. Det er – i hvert fald – tvivlsomt hvorvidt jeg har kørt overfor rødt lys. Min egen opfattelse er, at jeg ikke har kørt over for rødt, men tager naturligvis vidneforklaringerne til efterretning. Baggrunden for dette er beskrevet i mit første klageskrift samt uddybet nedenfor i pkt. 3.
iii. Såfremt Ankenævnet måtte lægge grund, at jeg har kørt overfor rødt, er dette ikke automatisk udtryk for 'grov uagtsomhed', praksis på området, men et øjebliks uopmærksomhed og dermed en såkaldt 'klapfejl', der som anerkendt af If Skadeforsikring, ikke er udtryk for 'grov uagtsomhed'. Herudover var solen meget stærkt på ulykkestidstidspunktet, hvilket kan have været medvirkende til, at jeg været uopmærksom. Baggrunden for dette er beskrevet i mit første klageskrift samt uddybet nedenfor i pkt. 4.

2. Supplerende sagsfremstilling i relation til (a) anmeldelse af skade samt (b) dækningstilsagn

9. 93673

a. Faktiske forhold vedrørende min anmeldelse af skaden

Det bestrides for det første, at skaderådgiveren har oplyst om 'mulige konsekvenser', udover risikoen for, at jeg skulle betale selvrisiko. Dette underbygges af, at det citerede notat ikke indeholder en beskrivelse af de 'mulige konsekvenser'. Såfremt skaderådgiveren havde oplyst om sådanne, må det have formodningen for sig, at det i så fald ville fremgå af notatet, og det bør under alle omstændigheder ikke komme mig til skade, at det ikke fremgår af notatet.

Som det også fremgår af den fremlagte korrespondance mellem undertegnede og If Skadeforsikring, ville jeg aldrig have sendt min bil til reparation, hvis jeg var blevet gjort opmærksom på, at der var en risiko for, at If Skadeforsikring ikke dækkede skaden. I så fald, ville jeg have afventet en endelig afklaring, eller i det mindste have indhentet tilbud fra forskellige uafhængige værksteder, og ikke blot brugt det af If Skadeforsikring henviste.

Der henvises til vedlagte screen dump af den sms-besked, jeg modtog fra If Skadeforsikring samme dag, som jeg anmeldte skaden. Dette var det eneste, jeg modtog vedrørende dækningen på skrift, og som det fremgår, er der ikke taget forbehold for dækning. Man efterlades derimod som forsikringstager med det klare indtryk, at dækning af skaden ikke er betinget af bestemte forhold, men dækning blot vil ske automatisk. If Skadeforsikring kunne nemt have taget et klart entydigt og skriftligt forbehold, men har undladt at gøre dette. End ikke notatets ordlyd kan siges at tage et sådant klart og entydigt forbehold. Det må være If Skadeforsikring, der er nærmest til at bære risikoen for dette.

Følgende uddrag fra det af If Skadeforsikring fremlagte citat; ”FT MENER IMIDDELBART IKKE HAN HAR SKYLD. HAR AFTALT VI MÅ SE HVAD DER STÅR I RAPPORTEN. MULIGVIS […] - OK FRA FT. UD FRA HANS FORKLARING, SLIPPER HAN NOK IKKE”

knytter sig til, hvorvidt der er en risiko for, at jeg skal betale selvrisiko og er altså ikke et forbehold om dækning. Som jeg husker samtalen var det der blev sagt 'at du [undertegnede] slipper nok ikke for at betale selvrisiko'.

Det forhold, at samtaler ud af huset åbenbart ikke optages, bør ikke kunne komme mig som forsikringstager til skade. Det er igen If Skadeforsikring der er nærmest til at bære denne risiko, og således If Skadeforsikrings, der har bevisbyrden for, at skaderådgiveren ikke har givet et betingelsesløst tilsagn om dækning. If Skadeforsikring har ikke løftet denne bevisbyrde.

b. Vedrørende dækningstilsagn

If Skadeforsikring anfører, at jeg ved min anmeldelse af skaden ikke har gjort opmærksom på uenigheden om skyldsspørgsmålet. Dette bestrides, idet jeg netop gjorde opmærksom herpå, da jeg spurgte skaderådgiveren, om man normalt ikke ville vente med at meddele dækning, førend der forelå endelig afklaring af skyldsspørgsmålet. Hendes svar herpå var, at der kunne gå måneder, inden politirapporten lå klar og endnu længere inden sagens endelige afgørelse, idet hun vidste, at der var særlig travlt i […] politikreds, hvorfor det ikke gav mening at vente. Hun tilføjede desuden – meget sympatisk – at det da var træls at køre rundt med skaden og dermed blive mindet om uheldet. Det var i forlængelse heraf, at skaderådgiveren oplyste, at jeg formentligt kom til at betale selvrisiko, som anført ovenfor, som uddraget fra notat ovenfor knytter sig til.

3. Usikkerhed om, hvorvidt jeg har kørt over for rødt

Det fremgår af påkørtes forklaring i politirapporten: 'Han havde bemærket en mørk personbil som drejede til højre samtidig fra […] mod […] i vestlige retning. Adspurgt til om personbilen / part 1 kørte samtidig som den mørke personbil blev afhørte i tvivl. Han resonerede derefter med sig selv, at det så var mest sandsynligt, at hvis de havde grønt, ville han jo således ville have haft rødt. Afhørte blev ret forvirret, og var sikker på, at han aldrig ville køre over for rødt og slet ikke med [sit barn] på barnesædet. Adspurgt, forklarede han, at han kørte en direkte linje over […].'

Som det fremgår af ovenstående er der reel usikkerhed om, hvorvidt påkørte rent faktisk holdte for rødt eller ej. Der er således tvivl om hvorvidt jeg rent faktisk har kørt overfor rødt. Som anført i min første klage, er jeg af den opfattelse, at jeg ikke har kørt over for rødt.

4. Vurderingen af grov uagtsomhed

a. Jeg har ikke handlet groft i uagtsomt

Det bestrides, at min kørsel kan betegnes som 'aggressiv' som anført i If Skadeforsikrings svar. Til støtte herfor fremhæves det derimod, at jeg har kørt mindre end det tilladte, og der er ikke i politirapporten bevismæssig støtte for andet.

Herudover som forklaret og som et vidne også støtter, bremser jeg ned, fordi jeg registrerer rødt lys. Dette indikerer, at jeg ikke har kørt 'aggressivt' og er i øvrigt også klart udtryk for, at jeg ikke 'uden hensyntagen til andres liv og førlighed, vælger at køre frem i lyskrydset, der viste rødt længe inden fremkørslen' som If Skadeforsikring påstår i svaret.

If Skadeforsikring påstår i svaret, at jeg 'formodentlig på grund af manglende tålmodighed… vælger at køre frem i lyskrydset, der viste rødt…'. Dette bestrides også. Jeg vælger ikke at køre over for rødt. Hvis jeg skulle have kørt over for rødt, skyldes det et øjebliks uopmærksomhed og ikke et bevidst valg om at køre over for rødt.

Sammenfattet forsøger If Skadeforsikring således at male et billede af, at der skulle være tale om en fra min side bevidst/forsætlig handling, hvilket klart må bestrides! Jeg kunne aldrig drømme om at køre frem for rødt lys og det fastholdes således, at såfremt Ankenævnet måtte lægge til grund, at jeg er kørt frem for rødt, er der tale om et øjebliks uopmærksomhed og på ingen måde en bevidst handling, hvilket støttes af, at jeg bremser ned, inden jeg krydser […] (som anført flere steder i politirapporten og bekræftet af vidne).

Det fremgår i øvrigt at politirapporten, at påkørt alene har 'overfladiske hudafskrabninger'. Dette underbygger, at jeg ikke har ramt påkørt med høj fart, men snarere at jeg har kørt langsommere end det tilladte, og dermed i hvert fald ikke kørt aggressivt.

b. Der var dårlige lysforhold på ulykkesstedet

Det fremgår af politirapporten: 'Skyggerne på gaden angiver, at den han have været svært at se part 2, såfremt han har cyklet i skyggen, idet solen var meget kraftig på ulykkestidspunktet. Skyggen har flyttet sig en anelse fra ulykkestidspunktet cirka 15:45, idet billedet er taget cirka klokken 16:00'

> Det fremgår for det første at det kan have været svært for mig at se påkørte. Herudover fremgår det også, at solen på ulykkestidspunktet var meget kraftig. Begge forhold er medvirkende til, at jeg ved et øjebliksuopmærksomhed kan have overset at der rent faktisk var rødt i krydset, og at påkørte var på vej henover […].
>
> Det er endnu to forhold der underbygger, at såfremt Ankenævnet måtte lægge til grund, at jeg rent faktisk har kørt over for rødt, så har jeg i hvert fald ikke handlet groft uagtsomt."

I breve af 24/7 2019 og 29/7 2019 er parterne kommet med yderligere bemærkninger til sagen, som er forelagt for nævnet. Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder fotos, skitse og mail af 30/4 2019 fra selskabets skaderådgiver.

Af politiets anmeldelsesrapport af 7/6 2018 fremgår bl.a.:

> "Gerningsstedsundersøgelsen viste, at vejbelægningen var jævn, føret var tørt og der var sollys på undersøgelsestidspunktet. Vejbelysningen var ikke tændt, idet det var højlys dag. Vejafmærkningen var tydelig og trafiktætheden var jævn på undersøgelsestidspunktet. Oversigtsforholdene var normale.
> …
> Lyssignalet, der var overhængt […], virkede ikke for kørende ad […] i østlig retning. Der var dog stadig lysmaster opstillet til denne kørselsretning. Patruljen talte, at det ca. tog 4 sekunder fra masten ad […] skiftede til rødt, førend masten ad […] skiftede til grønt. Omvendt blev det grønt for kørende ad […] under 2 sekunder efter, at masten ved […] blev rød.
>
> Der var ingen spor på kørebanen efter uheldet, hverken skridspor, rester fra cykel eller køretøj, hvorfor gerningsstedet ikke præcist kunne fastslås. Dog oplyste vidnerne, samt part 1, at part 1 havde kørt i 3. vognbane, hvor kollisionen var sket. Patruljen fandt part 2 liggende på […] ud for nr. 9, altså efter […] krydsning med […]. Dette stemte overens med et vidnes forklaring om, at part 2 blev kastet flere meter hen ad […], såfremt sammenstødet skete i krydset […]."

Af politiets afhøringsrapport af 6/6 2018 part 1 (klageren) fremgår bl.a.:

> "Afhørte forklarede indledningsvist, at han kom kørende ad […] i sydlig retning. Her havde afhørte et køretøj bag sig og umiddelbart ikke nogle foran sig.
>
> Afhørte oplyste, at han kørte mellem 30-40 km/t, idel han kørte ligeud i yderste vognbane. Pludselig ramte afhørte en cyklist omkring fodgængerfeltet længst mod syd efter […]. Det eneste afhørte huskede klart var, at præcist som kollisionen skete, standsede han og løb ud for at hjælpe part 2.
>
> Adspurgt til, om afhørte orienterede sig, forklarede han, at han orienterede sig frem for, som normalt ved kørsel frem for grønt lyssignal.

Adspurgt til nærmere om hændelsesforløbet, forklarede afhørte, at lyssignalet ad […], havde vist rødt, hvorfor afhørte kortvarigt bremsede ned. Idet signalet skiftede til grønt gassede afhørte op igen og kørte frem, hvorefter kollisionen skete."

Af politiets afhøringsrapport af 6/6 2018 af part 2 (modparten) fremgår bl.a.:

"Afhøringen foregik på [hospitalets] traumeafdeling, hvor afhørte lå under observation. Han forklarede flere gange under afhøringen, at han havde svært ved at huske tingene, men han ville prøve at svare så godt han kunne.

Afhørte forklarede, at han var cyklet sammen med hans [barn] som sad i en barnestol iført en cykelhjelm, hvilket han også selv var.

De var kommet ad […] og skulle over […] i østlig retning. Han var ret sikker på, at han holdt i krydset for rødt og ventede på at der ville komme et grønt lys. Da der var blevet grønt var han cyklet frem mod den anden side. Han var derefter blevet ramt af en personbil/part 1 som kom ad […]. Han mente, at personbilen kørte med ret høj hastighed.

Han havde bemærket en mørk personbil som drejede til højre samtidig fra […] mod […] i vestlige retning.

Adspurgt til om personbilen/part 1 kørte samtidig som den mørke personbil blev afhørte i tvivl. Han resonerede derefter med sig selv, at det så var mest sandsynligt, at hvis de havde grønt, ville han jo således ville have haft rødt. Afhørte blev ret forvirret, og var sikker på, at han aldrig ville køre over for rødt og slet ikke med [sit barn] på barnesædet.

Adspurgt, forklarede han, at han kørte en direkte linje over […]."

Af politiets afhøringsrapport af 6/6 2018 af vidne 1 fremgår bl.a.:

"Afhøringen foregik delvist på stedet, men blev fulgt op telefonisk.

Afhørte forklarede, at han sammen med sin kæreste kørte ad […] i sydlig retning i tredje vognbane. Han skulle ligeud i krydset mod syd ved […].

I samme vognbane foran, var der en anden personbil/part 1, som også skulle ligeud i krydset.

Til højre i første vognbane var der en mørk personbil som skulle dreje til højre i vestlig retning ad […].

Da der var rødt i krydset ved […], var afhørte forsigtigt begyndt at bremse ned ca. en 50 meter før krydset. Personbilen/part 1 var også begyndt at bremse ned. Den mørke personbil som skulle til højre, var standset helt op og afventede på grønt lys i krydset.

Personbilen/part 1 begyndte at accelerere meget hurtigt op, og afhørte bemærkede, at det var meget aggressivt. Han tænkte, 'at han gider sku ikke at vente på grønt lys'. Samtidig så han en cyklist i krydset som var på vej fra […] i østlig retning.

Personbilen kørte derefter direkte ind i cyklisten midt i krydset. Påkørslen havde været meget voldsomt, da han så at cyklisten fløj op i luften.

Han forklarede, at ca. 3 sekunder efter skiftede lysreguleringen til grønt på […].

Han var derefter kørt bag personbilen/part 1 da han ville hjælpe til den tilskadekomne som lå på asfalten.

Adspurgt til hastigheden, var afhørte i tvivl. Han synes, at han havde accelerationen var meget voldsom og aggressivt. Han var ikke i tvivl om, at farten var kommet højt op, da cyklisten ellers ikke ville have fløjet så meget op i luften. Han kunne dog ikke sige noget præcist."

Af politiets afhøringsrapport af 6/6 2018 af vidne 2 fremgår bl.a.:

"Afhøringen foregik kortvarigt tæt på uheldsstedet, og blev senere fulgt op telefonisk.

Afhørte forklarede, at han sad på en bænk ved midterrabatten på […], hvor han havde direkte udsyn i nordlig retning. Han havde siddet så tæt på uheldet, at han synes det var lidt svært at forholde sig til.

Afhørte forklarede, at han havde set en personbil/part 1 komme kørende ad […] fra nord mod syd. Han havde svært ved at vurdere farten.

Han så derefter en cyklist/part 2, med barn i barnesæde, komme fra […] i vest mod øst, hvor han skønnede, at den skulle ligeud i krydset.

I tredje vognbane som var tættest på midterrabatten, havde personbilen ramt cyklisten midt ude i krydset.

Han havde derefter set mod lysreguleringen, da han var så forbløffet over hvad der var sket, og bemærkede.:

der var grønt lys, da han kiggede mod […] i vestlig retning.

der var rødt lys, da han kiggede ad […] i nordlig retning.

Personbilen ramte cyklisten foran på bilens højre side. Cyklisten var derefter blevet slynget 5-7 meter op i luften, samt henad asfalten i sydlig retning.

Adspurgt, kunne afhørte ikke huske om personbilen havde bremset, eller hvor præcist i krydset det hele skete."

Af politiets afhøringsrapport af 7/6 2018 af vidne 3 fremgår bl.a.:

"Afhørte kørte ad […] i sydlig retning, og var standset for rødt i anden vognbane.

Pludselig havde han set en personbil/part 1, som kørte med uændret hastighed over krydset på […]. Derefter var han kørt direkte ind i en cyklist/part 2 som kom fra […] i vest.

Afhørte forklarede, at det så ud som om, at bilisten slet ikke havde set hverken det røde lys eller cyklisten, idet han slet ikke bremsede ned. Adspurgt, forklarede han, at han var usikker om personbilen måske bremsede en 2 meter før cyklisten eller om han først gjorde det efter han efter han havde ramt ham.

Afhørte var derefter gået ud af bilen for at hjælpe, men der var masser af mennesker som allerede var i gang. Han var herfra kørt mod vest af […]. Han kørte i en stor mørk personbil af […]."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

7. KASKO

	DÆKKER	DÆKKER IKKE
7.18 FORTSÆT ELLER GROV UAGTSOMHED		Skade forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, jf. Forsikringsaftalelovens § 18. Skaden er dog dækket, hvis den ikke er forvoldt af forsikringstageren, dennes ægtefælle eller samlever samt fast bruger, og de ikke var vidende om begivenheden. Ukendskab til begivenheden må ikke skyldes grov uagtsomhed. Hvis selskabet er pligtigt til at udrede erstatning for sådan en skade, har selskabet regres mod den for skaden ansvarlige. Se i øvrigt punkt 4.10 angående afsnit om andre rettighedshavere.

Nævnet udtaler:

Klageren var den 6/6 2018 involveret i et færdselsuheld, hvor han i et kryds påkørte tværkørende cyklist. Det fremgår af politiets rapport af 7/6 2018, at "Idet begge parter var overbeviste om, at de kørte frem for grønt, kolliderede de i krydset".

Grov uagtsomhed

Klageren har principalt anført, at han ikke har kørt over for rødt lys. Subsidiært han har anført, at han ikke har handlet groft uagtsomt, idet hændelsen skete på baggrund af et øjebliks distraktion, hvorfor der er tale om en klapfejl. Klageren har oplyst, at han bremsede ned, da han nærmede sig krydset, at han kørte frem med væsentlig lavere hastighed end det i zonen tilladte, og at han bremsede, så snart han så cyklisten. Klageren har anført, at der ved hans handling ikke har været mistanke om forsæt eller hensynsløshed, og at han ikke har haft til hensigt at skade nogen.

15. 93673

Selskabet har afvist dækning af tingskade med henvisning til, at klageren har fremkaldt begivenheden ved grov uagtsomhed, idet klageren har kørt over for rødt lys. Selskabet har anført, at der ikke findes nogen indikation på, at klagerens kørsel frem for rødt lys er sket som følge af et øjebliks uopmærksomhed eller andre undskyldelige forhold.

Nævnet bemærker indledningsvist, at tingsskade sket ved kørsel over for rødt lys efter nævnets praksis som udgangspunkt anses for at være forvoldt ved grov uagtsomhed. Foreligger der formildende omstændigheder, kan dette dog efter en konkret vurdering føre til, at udgangspunktet fraviges.

Under henvisning til politirapporterne finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har vurderet, at uheldet skete som følge af, at klageren kørte ind i krydset for rødt lys.

Som sagen foreligger oplyst, finder nævnet, at klageren ikke er fremkommet med oplysninger, som giver nævnet grundlag for at statuere, at der foreligger sådanne formildende omstændigheder, at udgangspunktet om grov uagtsomhed ved kørsel over for rødt skal fraviges. Da selskabet har forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af politiets afhøringsrapport af vidne 1 fremgår, at "I samme vognbane foran, var der en anden personbil/part 1 [klageren], som også skulle ligeud i krydset… Da der var rødt i krydset ved […], var afhørte forsigtigt begyndt at bremse ned ca. en 50 meter før krydset. [Klageren] var også begyndt at bremse ned… [Klageren] begyndte at accelerere meget hurtigt op, og afhørte bemærkede, at det var meget aggressivt. Han tænkte, 'at han gider sku ikke at vente på grønt lys'… Adspurgt til hastigheden, var afhørte i tvivl. Han synes, at… accelerationen var meget voldsom og aggressivt".

Nævnet har også lagt vægt på, at det af afhøringsrapport af vidne 3 fremgår, at "Pludselig havde han set personbil/part 1 [klageren], som kørte med uændret hastighed over krydset på […]. Derefter var han kørt direkte ind i en cyklist/part 2 som kom fra […] i vest. Afhørte forklarede, at det så ud som om, at bilisten slet ikke havde set hverken det røde lys eller cyklisten, idet han slet ikke bremsede ned".

Nævnet bemærker, at klageren befandt sig i 3. vognbane, da påkørslen fandt sted, og at dette underbygger, at klageren er kørt over for rødt, idet bilen i 2. vognbane efter det oplyste ikke var påbegyndt fremkørsel i krydset. Samtidig underbygger uheldets placering, at den skadelidte cyklist ikke kan antages at have krydset flere vognbaner for rødt, uden at dette var blevet bemærket af nogle af vidnerne. Oplysningerne om, hvordan den skadelidte cyklist fløj flere meter i luften, indikerer samtidig, at klagerens fart på påkørselstidspunktet ikke kan have været ubetydelig, hvilket også understøttes af vidneudsagn.

Dækningstilsagn

Klageren har anført, at selskabet har givet dækningstilsagn, og at selskabet burde have taget et udtrykkeligt og skriftligt forbehold for indholdet af politirapporten.

Klageren har anført, at "[Jeg spurgte] ved skadeanmeldelsen skadebehandleren, hvordan jeg skulle forholde mig i forhold til reparation af bilen, herunder om jeg skulle afvente en afklaring af sagen, idet der var tvivl om skyldsspørgsmålet. Hertil henviste jeg også, at jeg på det tidspunkt var bekendt med, at der var modstridende forklaringer fra vidner, idet jeg af politiet den 6. juni 2018 var blevet fortalt, at nogle vidner mente, jeg var kørt over for rødt og andre vidner mente, at jeg var kørt over for grønt. Skadebehandleren sagde, at der kunne gå måneder inden politirapporten kom og endnu længere tid, inden der forelå endelig afklaring af sagen, så hun så ingen grund til at vente med at få repareret bilen. Skadebehandleren oplyste mig, at jeg kom til at betale min selvrisiko, men at kaskoforsikringen i øvrigt dækkede, så jeg 'skulle da bare have lavet bilen hurtigst muligt'. Jeg blev samme dag (7. juni 2018) herefter henvist til et [værksted]".

17. 93673

Selskabet har anført, at det bestrides, at skaderådgiveren skulle have forklaret klageren, at det ville være uden betydning for dækning under kaskoforsikringen, om han var kørt frem for rødt lys eller ej. Selskabet har også anført, at der ikke er afgivet et betingelsesløst dækningstilsagn ved klagerens anmeldelse af skaden, og at det forhold at selskabet i forbindelse med anmeldelsen bad værkstedet om at kontakte klageren omkring reparationen, ikke kan føre til andet.

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise, at selskabet har afgivet dækningstilsagn.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at selskabet har afgivet et betingelsesløst dækningstilsagn i forbindelse med klagerens telefoniske anmeldelse af skaden. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den samtalen mellem klageren og selskabets medarbejder ikke er blevet optaget, og at parterne har ganske forskellige opfattelser af telefonsamtalen.

Nævnet har også lagt vægt på, at det af selskabets telefonnotat fremgår, at "Ft stille ned for rødt og kører frem da det bliver grønt og rammer cyklist der kommer fra højre. Ft ligger i yderbanen og anden bil ligger i inderbanen cyklist personskade ja - afventer politirapport […]. Ft mener umiddelbart ikke han har skyld. Har aftalt vi må se hvad der står i rapporten. […] - ok fra ft. Ud fra hans forklaring, slipper han nok ikke".

Nævnet bemærker, at en berettiget forventning om et betingelsesløst dækningstilsagn som udgangspunkt må forudsætte, at klageren ikke har haft rimelig anledning til at antage, at spørgsmålet om kørsel over for rødt ville være en del af forsikringssagen. Dette er ikke tilfældet i denne sag.

18. 93673

Det − som klageren i øvrigt har anført, herunder om ordlyden af selskabets SMS − kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings